

optaget nye Spørgsmaal til Drøftelse, hvor Forholdet ikke har været det, at vi har kunnet gaa ud fra, at Forslag kunde gennemføres uden Strid og uden Forhaling. Endelig har vi, ogsaa for at fremskynde Sagen, saa vidt gørligt, sluttet os til den Stilling, som det andet høje Ting har indtaget til Sagen. Dette har ogsaa fundet sit Udtryk deri, at der her i Tinget kun foreligger 6 Ændringsforslag, medens der i det høje Folketing forelaa 30. Jeg skal indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om disse 6 Ændringsforslag, medens jeg ikke skal omtale de forskellige Punkter, hvor der kunde have været Mulighed for at stille Ændringsforslag, men hvor Udvalget dog ikke har ment at burde gøre det.

Det første Ændringsforslag i Betænkningen er til § 6. Det gaar ud paa at bestemme, at Sagførerraadet skal vælges ved Forholdstalsvalg. Det var en Bestemmelse, som fandtes i Lovforslaget, saaledes som det i sin Tid blev forelagt af den højtærede Justitsminister, men som blev strøget i Folketinget efter Henstilling af Sagførerforeningens Bestyrelse, vistnok i Forventning om, at denne saa kunde ordne Spørgsmaalet om Valgmaaden, derunder ogsaa Spørgsmaalet om Gennemførelse af Forholdstalsvalg gennem Sagførersamfundets Vedtægter. Imidlertid er Forholdet det, at det nye Sagførerraad bliver en offentlig Institution, som faar en meget betydelig Myndighed over Sagførerne i Sager, der for de paagældende kan være Velfærdssager, og under disse Omstændigheder har Udvalget ment, at det var et naturligt og retfærdigt Krav, som ikke kunde skydes til Side, at Mindretallet fik Adgang til at blive repræsenteret i Raadet, og at denne Adgang sloges fast allerede ved Loven og ikke henvistes til det mere usikre, hvad der senere kan komme til at staa i Vedtægterne. Overensstemmende dermed har Udvalget stillet sit Ændringsforslag.

De næste Ændringsforslag Nr. 2 og 5 er stillede til Lovforslagets §§ 26 og 30. I disse Paragraffer er der Tale om dels, hvorvidt de Retsmøder, der holdes under Efterforskningen, skal være offentlige eller ej, dels om Pressens Adgang til at bringe Meddelelser om løbende Straffesager. De ærede Medlemmer vil vide, at vi her staaer ved et gammelt Stridsspørgsmaal. Disse Spørgsmaal har paa tidligere Stadier været Genstand for meget indgaaende Forhandlinger mellem de to Ting, og man er endelig havnet i den Bestemmelse, der findes i Retsplejeloven, som den nu foreligger, en Bestemmelse, der altsaa maa op-

fattes som et Kompromis mellem forskellige Anskuelser. Imidlertid har det høje Folketing nu paa ny optaget det gamle Stridsspørgsmaal og er i det Forslag, som der er vedtaget, gaaet ud over, hvad der tidligere er slaaet fast ved det Kompromis, som jeg nys omtalte. Jeg maa for mit Vedkommende tilstaa, at jeg — og det gælder flere andre Medlemmer af Udvalget — fremdeles staaer paa det Standpunkt, som her i Tinget i sin Tid repræsenteredes af afdøde Gehejmekonferensraad Goos, og naar vi staaer paa det Standpunkt, er det klart, at saa repræsenterer den Regel, som findes i Retsplejeloven, som den nu foreligger, allerede en Indrømmelse fra vor Side, og vi kan da endnu mindre ønske at gaa ud over dette Kompromis. Imidlertid har Udvalget foranlediget, at der blev indhentet Betænkning over disse Spørgsmaal fra Retsplejeudvalget, og det har vist sig, at dette har kunnet acceptere den Ordning, som er vedtaget i Folketinget, idet der kun foreslaas et Par mindre betydningsfulde Ændringer. Naar nu Retsplejeudvalgets Medlemmer, der er højt ansete Jurister og repræsenterer den Kreds af Mænd, som skal virke ved Retsreformen og løse de Vanskeligheder, som maatte vise sig, har ment at kunne modtage de Betingelser, som Folketinget har vedtaget, har mine Venner og jeg i dette Tings Udvalg ment, at vi ikke burde modsætte os det, at vi altsaa burde gaa ind paa den Stilling, som Retsplejeudvalget har indtaget, og har altsaa foreslaaet, at vi vedtager de i Folketinget indsatte Bestemmelser, blot med de Ændringer, Retsplejeudvalget foreslaar. Her mødes vi saa med de andre Medlemmer af Udvalget, som tidligere har staaet paa den anden Side under disse Spørgsmaals Behandling og derfor, uden at det har kostet nogen Overvindelse, har kunnet indgaa paa den Stilling, som Folketinget, og nu Retsplejeudvalget har taget. Udvalget indstiller altsaa enstemmigt, at §§ 26 og 30 affattes saaledes som af Retsplejeudvalget foreslaaet, det vil sige, saaledes som de er vedtagne i det høje Folketing, med et Par mindre af Retsplejeudvalget angivne Ændringer.

Ændringsforslag Nr. 4 maa jeg maa ske have Lov til i Øjeblikket at gaa forbi. Jeg skal straks vende tilbage dertil. Ændringsforslag Nr. 5 skyldes en Henvendelse fra Underdommerforeningen. Denne Forening har gjort opmærksom paa, at naar nu Retsplejeloven skal føres ud i Livet, er der en Del Retsbetjente, som det vil